

Расшифровка.

Година

10 лютого ліквід

на I сн. ОК. Клас

3 V. 1922. оптда

Софія.

2

3. V. 1922
сръб.
7-8. 6.

X Лекция

Почина молитва.

Красотата може ли да е чувствуваме? Не. За сега вие само ѝ виждате. Всички ли сте вие предъ огледалото? Да направите и краят си красив? Реша, ако бих сън казалъ! Да нарисувате едно красиво лице, какъ чуяте? Да го нарисувате? Но е красивото лице? И никой не може, като и не даде във всяка поза на мъжете съ красиви, но при всички съ засилъ, тази красота изчезне; и обратно, и никой при всички пози съ уродливи, а при всички съ засилъ-

ят, ставатъ красиви. Какъ ще обяснимъ това? Лицата имъ ставатъ красиви за примеръ, на единъ вънешто лице, ако туритъ малки очи и, ако тия очи са близо до носа, ще има ли красота? - Не. Ако са далечъ турени отъ носа? Добре. Ако на единъ лице туритъ широки уши, външто лице, а на друго - много малки уши, какви лица ще имате? Красиви ли? - Не. Е, какви трябва да иматъ лицата ви? Всички трябва да иматъ понятие, но трябва да познаме да мислимъ. Вие имате всички единъ малъкъ, съ който следватъ

на своята. Тбуй, което сме правили, не какъв
е съдържанието на всяка книга, но тъй като
единичното съдържание е правото. Не какъв е съ-
държанието на всяка книга, то може да би служи-
за едно подсъдимие, отългване на онова, кое-
то бие мислиме във виденът съдържанието за
примеръ, често бие може да съдиме
красиви и при това, ако би попитахъ
бие какъв тръбва да съди вината на красо-
та, че краси съдържанието както знаем. Може да
разискваме втори пътъ върху красота
на.

Красиво му е твой, което пръв

всичките видозмънения не са били основни
ни тък си черти. Всървота тези основни
чертни на музето, каквото положение
и да време то, също е сериозно, или както
и да се изпъватъ мускулите, тия основни
чертни ако се спазватъ, тия муз е
красив. Малкиятъ от близо при чуда
е признакъ на малка впечатливост.
Речователиш, чушиата не е така
отзивчива. Много големите от съпри-
накъ на лакомство, гръзмърна чувстви-
телност. А от малкиятъ от е произ-
ляло склеричността. Гб. л. хора съ 20

лъчи си с блести, разсивватъ, а съ малки
сън-ми съ сънни. Но е само обич и понятие.

Въ едно красище лице, трябва всъка
една част да е едразната. Челото тряб-
ва да състака $\frac{1}{3}$ част от узълото лице,
и носът $\frac{1}{3}$ част и брадата $\frac{1}{3}$ част. И ли-
чето трябва да съде малко заострено, кри-
щевобразно, не съвръмено обло. Бази обаче
на челото се показва, и личето е обло, то се
запукато никога се напречватъ мазии
толу при брадата. Но красотата е създа-
ла много злини въ света. Той е. Г. е. Ги-
чията красота е създала много злини.

Реди хората се стремятъ да създадат кра
сиви бъници, а не бутръници. За пръвътъ
мнуетъ трябва да бъде не само красив
но трябва да бъде пластична, да има
дълбочина. Има лица, които изразяватъ
толкова, чувствителност, а има лица,
които са красиви и означаватъ блеста
чувствителност, благородство. Но същ
е и едно красиво лице трябва да провоки-
раетъ кривите линии. Жалът провокира-
етъ правите линии, мнуетъ не е
красивъ. Правите линии са признакъ на
присъствието на елегантностъ; кривите

лини са признакъ на присъствието на
магнетизъм. Рядко външните
ула предават правите линии, вън-
шни кривитъ. Някои осори иматъ красиви
ила, но имено имъ не е красибо. На някои
брдата не е красива; на някои училища
не е красиби. На някои места е отмъкана
долу. Но има редъ мирки въ природата,
математически мирки си има те, че-
съ изобразятъ основните грани, тъ.e. ги-
то математически, геометрически са. За
примъръ, ако се спремътъ къмъ благород-
ство, къмъ чистота, къмъ незадостъ, онитъ

би не приобщить иницио, не становить про-
зрачни, меки. Ако ние ѩа проводбаждава гру-
бите елементи на менинг чувства, нр-
достота, оитте пак ќе создадат ясни, но и
също своята и не представят един
грубост, ченоубийственост. Въ човешкото ли-
це оитте играят най-важна роля. Тогава
най-красивите. За туй въ класа ќе се горите,
които имате искре чувства, искри не съ-
щие неразположени, имате гориви чувства,
които се стараете туй гориво чувства да за-
държите от себе си, които ќе изядате обр-
тило и които раздадите отвори, както мак-

стора съ тук си, ^{но} като ѝ смекчите. Каква
то и да е мисъл, ^{но} я съваниете и да я изм-
ниш въ нейните пропти. Често искат ^{но}
бъръ музикантъ много се разсръбва, като то
и той време драмитъ той, той кипва.
Именно въ това той трябва да влада
свой език и да влада туй кипване, кое-
то може да стапне съ него — той иначе щ-
поправи работата. Дава един учител, а
може той да се влада като поправъ, той не
би хармонични движения и и той от уче-
нициятъ, който не може да пъе, хармонизи-
ра се съ него и бедната заморка ^{да пъе} осъщава

Я иначе, умножиши, като се разгорди, скръмвати се възпити и тоновети ставатъ
по-оралини.

Рече така като говори, аз подрази-
равъ, че човекътата Фуна е красива сама
по себе си. Човекът трябва самъ да изрази
красотата ѝ отвън. За примеръ, в туи-
което мнение, то е много осудаво, но
отъ чисто психическо междине; възгово-
сте писани, не сте се стремили да из-
разите истината, а сте междани про-
сто по-осудаво да мните.

Първото иконо на всички ученици

да изрази истината. Но и, както разби-
ра да изрази красотата, да дава свое то раз-
биране, да има инициатива, никакви
прибавки, никакви пръгувания. За при-
имер, може да говори: "то е чудо!, но като
да има, то е едно пръгуване.

И посич един правилно, като пис-
те ваничките теми, той успокоите се ху-
баво, прогремете работата си високо и
бъдете на вашия слухъ какъ не про-
звучи. Някои пъти задоволява умът, но
срещуто не, доку в симпатическата нервна
система инициатива бързи добре, има инициа-

Ако на **Фигурите** мястота хармонира, темата си е развити **Добръ**. Четете я ведназ, **два** пъти, три пъти, най-малко три пъти и ще проговорите темата и ще видите какъ звучи на вашия слух, защото тий, което не звучи хубаво на вашия слух, не звучи и за слуха на **другите** и обратното: тий, което звучи хубаво на вашият уши, то звучи хубаво и на ушите на **другите**.

А и не искаме въ школата нищо звучно, чули е звучно на неговите уши, и не сме готови да го изслушаме **Добръ**. И посълъ не чиниме **Добръ**. Чете се **За чините хранка**.

повече идейно; не съвсем кратко. Но ако
имаме малко време, ние ще замъг образув
една и съща идея, изразена в три форми.
На върху коя от тристе форми ще би
зареса, започто само едната форма ще
бъде права. Всичко иницио по три начина
може да се напише. За пример, в Библия
там има такова красиво описане-исто-
рията на Йосифа. Красиво описано живо-
то на Йосифа, отлично! Може да го про-
чете.

Такива молитва.

Чали често казвате: „Святлината носи
животъ; Любовта носи животъ; Истината
носи животъ.“ Е, какъв е тозава живо-
тът, който святлината носи? И какъв
е животът, който Любовта носи? И ка-
къв е животът, който Истината носи?

Можем ли да кажем: святлината носи
животъ? Можем, можем. Любовта носи
животъ, Истината носи животъ. Но
Истината пряко не носи животъ.

Обектъ на Истината е свободата.

Обектъ на святлината е знанието, а

Обектъ на Любовта е животът.

Докосваме свътлината, понеже за да може
тобъкъ да се учи, той трябва да има Любов.
Знам, свътлината извика желания за
знанието. И Истината, за да Даде на всичка
така свобода, и ти че извика желанията, за да
може в този желания да Даде свободата.

Втората тема, както я назищем,
три пъти че я проговарим, както я на-
зищем, баш Да се зареса. И този, че ни-
щеме съудово, и че да борзате. Въ окултна-
та школа се извика, не както в святото.
Че се учате на толъкост. Всичко, което е то-
правите, Да е можно. Че Да назищете на

истиче твои отклоними, геометрия съ
иска, точност. Нека бъде истината малък,
но да има правила сърца. Може обръщат
да е един триъгълник, нико не знае, но всич-
ко да има една правила сърца. Тъкрайте
за красота, а сами красиво не можете-
бвате. Постъп, писаното ю да бъде скъдово
написано, да сте доболни. Чака да бързате.
Гледате икони, пишате, пишате, те когато
пред писаното е все негативно. Какът твой!
Вие сте несъгласни съ себе си! Че се борите,
то са известни недизи, съ които трябва
да се борите. Листата, на които не пише-

те, може да са тъсни, но да са правилни,
хубави. Например, този мистък красив
ми е? - Твой лиза на женска рокля. Твои
мистък красивът ли е? - Не. И вие за красота
говорите. На този път краината му не
са организи. А този?

- Покажете ни тогава и некои красиви.
- Красивите вие не напърите, а аз
търся само некрасивите, срещу чи търси
сам. Всъка една форма упражнява едно влия-
ние. Въ духът на човека всъщност има, каса-
ващо всичко, всичко се отпечатва, и за зло, и за
добро.

19
Тъй чуто, разбрахте какво и чуто е
красотата. Но отрицателни пъти, от
некрасивото не идват към красотата.
Вървам вътре пъти не напише-
те по-красиви работи.

